

Arrest

nr. 218 227 van 14 maart 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten T. LIPPENS en D. ANDRIEN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. UNGER *loco* advocaten D. ANDRIEN en T. LIPPENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 14 februari 2018 toe op het Belgische grondgebied en diende op 6 maart 2018 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 28 mei 2018 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde een soennitische Irakees van Koerdische origine te zijn, geboren op 8 augustus 1991 in het dorp Hame, district Sinjar (Shingal), provincie Ninewa. U behoort tot de stam Gulli. In Hame woonde u samen met uw vader, moeder, broer Ak.(...) en zussen Am.(...) en Sh.(...). U liep school tot het zesde jaar lager onderwijs en werkte daarna als herder samen met uw vader.

Begin augustus 2014, rond 11 uur in de ochtend, werd uw vader opgebeld door een vriend te Sinjar dewelke hem waarschuwde dat de Islamitische Staat/Daesh in de buurt was en dat jullie dienden te vluchten. Daesh was op dat moment immers enkele yezidorpen zoals Kocho binnengevallen. Jullie konden mee in de auto van uw buurman A. M. en vluchtten naar de berg van Sinjar. Jullie verbleven daar gedurende tien dagen en trokken vervolgens richting Syrië. Jullie staken de grens met Syrië via Semalka over en trokken naar een Syrisch kamp. Omdat jullie wilden terugkeren naar Irak, verlieten jullie het kamp echter na twee dagen. Jullie verbleven twee maanden in een verlaten huis in de buurt van Zakho en verhuisden vervolgens naar Khra Babke, een dorp nabij Zakho, provincie Dohuk waar uw vader een huurhuis had gevonden. In Khra Babke startte uw broer een eigen zaak in de bouwsector waarin u af en toe meehielp. Verder deed u de voorbije jaren niets. Omwille van de moeilijke economische situatie in Khra Babke, besloot u te vertrekken uit Irak. Uw broer leende geld aan een vriend om uw reis te kunnen betalen en regelde uw visum naar Turkije en een smokkelaar. U verliet Irak eind januari 2018 op legale wijze met de bus naar Turkije. Van daaruit reisde u met behulp van een smokkelaar die door uw broer werd geregeld met de auto richting België. U arriveerde in België op 14 februari 2018 en diende op 6 maart 2018 een verzoek om internationale bescherming in omwille van uw vrees voor Daesh en al Hashd al Shaabi.

Ter staving van uw verzoek legde u uw originele identiteitskaart en een kopie van de eerste pagina van uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, a) en b).

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit het dorp Hame in het district Sinjar, provincie Ninewa. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. U kon het CGVS niet overtuigen werkelijk in Hame gewoond te hebben tot aan de inval van Daesh, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst bleken uw verklaringen aangaande uw paspoort erg opvallend. Uw paspoort zou u, eens in Turkije, naar uw ouders hebben teruggestuurd zodat u het niet zou verliezen. Eens in België heeft u het document echter nooit teruggevraagd (CGVS, p. 27-28). Gezien het belang van dit document is dit uiteraard erg opmerkelijk. U kon op het CGVS enkel een foto van de eerste pagina van het paspoort op uw gsm tonen (CGVS, p. 3). Gevraagd of uw ouders het paspoort niet konden opsturen vanuit Khra Babke, bleef u verder erg ontwijkend. U beweerde dat u noch uw ouders verstand hebben van het verzenden van post. U aangegeven dat zij zich gewoon naar een DHLkantoor moeten begeven en dat de DHL-werknemers hen zouden verder helpen, bleef u herhalen dat zij dit niet zouden kunnen (CGVS, p. 28). Dit is echter weinig aannemelijk. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u immers aan dat u uw ouders zou vragen uw nationaliteitsbewijs op te sturen. Hoewel uw nationaliteitsbewijs later zoek bleek

te zijn, bleek het verzenden van post toen aldus geen probleem. Bovendien bleek u wel perfect in staat het paspoort vanuit Turkije (een voor u onbekend land) naar Irak op te sturen. Dat u geen verstand zou hebben van het versturen van post, is dan ook evenmin geloofwaardig. Daarenboven kan u ook uw broer (die nog steeds bij uw ouders woont) om hulp vragen. Hij heeft immers uw reis, uw smokkelaar, uw visum en uw geld geregeld. Een paspoort via DHL versturen, lijkt dan ook perfect binnen zijn mogelijkheden te liggen. Het lijkt er dan ook eerder op dat u uit pure onwelwillendheid uw paspoort weigerde te bezorgen aan de Belgische autoriteiten en dit om zo in uw paspoort vervatte relevante informatie verborgen te houden.

Daarenboven staat ook op de foto van de eerste pagina van uw paspoort te lezen dat uw geboorteplaats Dohuk is, en dus niet Sinjar. U hiermee geconfronteerd, hield u vol dat de ambtenaar in Dohuk een fout had gemaakt. U bleef echter erg vaag wanneer werd gepolst of en op welke manier u dit probleem bij de dienst in kwestie had aangekaart. U concludeerde dat op uw identiteitskaart 'Hame' wordt vermeld als geboorteplaats en dat u niet weet wat er op uw paspoort staat vermeld (CGVS, p. 29). Dat een ambtenaar een verkeerde geboorteplaats op uw paspoort zou vermelden, is alvast weinig aannemelijk. Uw vage verklaringen omtrent de precieze gang van zaken bij het aanvragen van dit paspoort, versterken alleen maar het vermoeden dat de ambtenaar helemaal geen fout heeft gemaakt maar dat u werkelijk afkomstig bent van Dohuk.

Hoewel u een identiteitskaart voorlegde waarop 'Hame, Sinjar' werd opgegeven als uw geboorteplaats, kon dit document uw weinig logische en vage verklaringen aangaande uw paspoort niet uitklaren. Daarenboven kan worden toegevoegd dat in Irak alle documenten op heel eenvoudige wijze tegen betaling kunnen bekomen worden (zie informatie in administratief dossier). Een identiteitskaart kan de twijfels aangaande uw geboorteplaats aldus niet wegnemen.

Voorts lijkt ook uw facebookprofiel erop te wijzen dat u niet afkomstig bent uit de provincie Ninewa maar steeds in Dohuk gewoond heeft. Ten eerste gebruikt u als facebookprofielnaam 'G. Z.', waarbij Z. 'uit Z.' betekent. Ten tweede wordt op uw facebookprofiel Z. ook vermeld als geboorteplaats. Dit is uiteraard erg vreemd voor iemand die, zoals u beweert, helemaal niet uit Z. afkomstig is. De informatie teruggevonden op uw facebookprofiel komt strookt dan weer wel met de geboorteplaats vermeldt op uw paspoort (provincie Dohuk). U beweerde dat een buurman uit Khra Babke het facebookprofiel voor u had aangemaakt en uw profielnaam had gekozen. U zou zelf immers geen verstand hebben van facebook (CGVS, p. 29). Ook al zou dit het geval zijn, u blijkt ten derde maar liefst 800 facebookvrienden te hebben die nagenoeg allemaal uit Z. blijken te komen. U heeft amper facebookvrienden die niet in Koerdistan wonen. U hierop gewezen, stelde u dat deze mensen u vriendschapsverzoeken sturen omdat u de naam Z. gebruikt maar dat u verder niets met Z. te maken heeft (CGVS, p. 29). Ook al zou uw buurman de naam Z. voor u hebben uitgekozen en ook al zouden heel wat mensen uit Z. u spontaan hebben toegevoegd, blijft het niet aannemelijk dat u, indien u daadwerkelijk uit Centraal-Irak afkomstig zou zijn en daar tot 2014 zou hebben gewoond, geen enkele facebookvriend uit Centraal-Irak zou hebben. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat uit uw facebookfoto's, waarop u in maatpak te zien bent, niet blijkt dat u zich in een economisch moeilijke situatie bevond, noch dat u een herder zou zijn geweest (zie printscreens facebook in administratief dossier). In combinatie met het geheel van bovenstaande elementen, dragen de bevindingen omtrent uw facebookprofiel verder bij aan het vermoeden dat u afkomstig bent uit Dohuk, eerder dan uit Ninewa.

De twijfels aangaande uw herkomst ontstaan door bovenstaande merkwaardige bevindingen worden versterkt door uw - over de hele lijn - vage verklaringen over uw regio van herkomst en uw vluchtrelaas. Eerstens doet uw beperkte kennis aangaande uw stam- en dorpsgenoten vragen rijzen. Zo bleek u geen idee te hebben waarvan uw stam, Gulli, afkomstig is of waar zij voornamelijk woonachtig zijn. U beperkte zich tot de weinigzeggende verklaring dat iedereen in Hame tot Gulli behoort en oorspronkelijk van Hame is. U weet verder niet of de Gulli-stam al dan niet een grote stam is en of deze ook buiten uw dorp voorkomt. U kent immers niemand buiten uw dorp, zo meende u (CGVS, p. 4-5). In tegenstelling tot deze verklaringen blijkt u op uw facebookpagina nochtans heel wat facebookvrienden te hebben die tot de Gulli-stam behoren en in Koerdistan, meer bepaald Z., leven (zie printscreens facebook in administratief dossier). Uw onwetendheid aangaande de Gulli-stam lijkt dan ook eerder geveinsd. Dat u voorts geen enkele andere stam uit uw dorp of regio kon benoemen, doet ook erg de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 4-5).

Verder is uw vaagheid aangaande de aanwezigheid van Daesh in uw regio frappant. Vaagweg situeerde u de val van Mosul in mei, juni of juli. U wist daar voorts niets over te vertellen. Toen Mosul door Daesh werd ingenomen, zorgde dat immers niet voor ongerustheid in het dorp. De dorpsbewoners hadden er zelfs niets over te zeggen (CGVS, p. 18). Het lijkt toch wel erg bevreemdend dat de val van Mosul, de hoofdstad van uw provincie, geen commotie teweegbracht. Welke gebieden Daesh behalve Mosul had veroverd, wist u evenmin. Het enige wat u wel bleek te weten, is dat het yezididorp Kocho één of twee dagen voor uw vlucht uit Hame werd aangevallen. Of de inval 's nachts of overdag gebeurde, kon u niet zeggen (CGVS, p. 20). Behalve dat mensen daar vermoord werden, kon u hierover bovendien niet

uitweiden (CGVS, p. 18). Of en waar er vluchtelingen (uit Kocho, Mosul of andere dorpen) in uw regio werden opgevangen voor uw vertrek, kon u evenmin vertellen (CGVS, p. 21). Daarenboven verklaarde u dat Kocho op twee uur rijden van Hame ligt, hetgeen volledig verkeerd blijkt te zijn. Immers, Kocho bevindt zich slechts op een afstand van 25 minuten rijden van Sinjar stad. Gezien uw dorp tussen Kocho en Sinjar ligt (nabij Qabusiya, CGVS, p. 14, 16 en 19), is het aldus onmogelijk dat u vanuit uw dorp twee uur dient te rijden naar Kocho (zie kaarten in administratief dossier). Dat u Kocho, de val van dit dorp betrof immers de aanleiding van uw vlucht en is bovendien één van de enige dorpen waarvan u weet dat het werd veroverd door Daesh, niet zou kunnen situeren, is niet aannemelijk. Wat betreft de inval van Daesh in de stad Sinjar, bleef u opnieuw erg oppervlakkig. Daesh zou binnengevallen zijn terwijl jullie onderweg waren naar de bergen, er waren veel gevechten en veel doden (CGVS, p. 21). Echter, terwijl jullie pas rond de middag uit Hame vertrokken zouden zijn, vonden de eerste gevechten tussen Daesh en de peshmerga in de stad plaats in de nacht van 2 op 3 augustus 2014, waarop de peshmerga de stad diezelfde nacht nog ontvluchtten (zie informatie in administratief dossier).

Ook wat betreft de dag van uw vlucht bent u uiterst summier. Zo slaagt u er niet in de sfeer in uw dorp, uw eigen gevoelens, de reactie van uw moeder en zussen evenals heel wat andere elementen te beschrijven (CGVS, p. 20). Over uw vlucht naar de Sinjar berg, verklaart u enkel dat er heel veel vluchtelingen onderweg naar de berg en op de berg aanwezig waren (CGVS, p. 22). Ook over het leven op de berg, blijkt u niet capabel uit te weiden over de situatie waarin jullie zogenaamd tien dagen leefden. Gevraagd meer te vertellen, zei u enkel dat u gewoon bij uw familie bleef en met niemand praatte (CGVS, p. 22). Pas wanneer u door de protection officer (PO) werd gevraagd of het leven op de berg moeilijk was, bevestigde u dit maar opnieuw weidde u hierover niet verder uit (CGVS, p. 23). Uw verklaringen ontbraken elke vorm van beleving. Nochtans blijkt uit de internationale berichtgeving dat de omstandigheden erbarmelijk waren, dat mensen erg te lijden hadden onder de weersomstandigheden en dat velen deze omstandigheden niet overleefden (zie informatie in administratief dossier). Dat u met niemand behalve uw familie contact had (CGVS, p. 22), vergoelijkt niet dat u hierover niets weet te vertellen. Overigens verklaarde u dat in de bergen geen enkele groepering behalve de peshmerga hulp bood (CGVS, p. 23). Echter, uit informatie waarover het CGVS beschikt, bleek het voornamelijk de PKK uit Syrië en Turkije te zijn die de vluchtelingen in de Sinjar bergen te hulp schoot en een corridor richting Syrië oprichtte (zie informatie in administratief dossier). Evenmin heeft u weet van buitenlandse troepen in de regio (CGVS, p. 24). Nochtans werd Daesh uit uw regio verdreven dankzij de hulp van een coalitie onder leiding van de Amerikanen (zie informatie in administratief dossier).

U zou vervolgens twee dagen in Syrië verbleven hebben maar opnieuw blijven details over de omstandigheden achterwege. U beperkte zich tot het feit dat het leven in het kamp heel moeilijk was omdat jullie weinig eten en drinken kregen. De naam van het kamp en van het Syrische dorp waar jullie verbleven of de reden waarom jullie na twee dagen opnieuw uit Syrië vertrokken, kon u voorts niet geven (CGVS, p. 24-25).

Over de hele lijn bleven uw verklaringen nietszeggend en vertoonden zij geen enkele vorm van beleving of detaillering. In combinatie met de bevreemdende bevindingen aangaande uw paspoort en facebookprofiel, kon u aldus niet overtuigen dat u afkomstig bent van het district Sinjar en/of persoonlijk aanwezig was in Sinjar op het moment van de inval van Daesh. De weinige informatie die u wel wist te geven over Daesh of de levensomstandigheden sinds uw vermeende vlucht, konden de ernstige twijfels niet wegnemen gezien u die informatie eenvoudig op andere manieren gehoord of gelezen kunt hebben. Ook het gegeven dat u wel enige geografische kennis over de regio wist te geven, zoals de namen van enkele naburige dorpen (CGVS, p. 14), bleek onvoldoende om de hiaten in uw verhaal te compenseren. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sinjar, gelegen in de provincie Ninewa. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Sinjar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan hetgeen u er zou hebben meegemaakt. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Rekening houdende met voorgaande én gelet op uw verklaringen dat u voor uw komst naar België ongeveer 3,5 jaar in Noord-Irak verbleef - uw familie verblijft er overigens tot op heden - ontstaat dan ook het vermoeden dat u in feite afkomstig bent uit Noord-Irak. Dit terzijde, dat u minstens 3,5 jaar in Noord-Irak heeft verbleven, wordt op zich niet betwist. U heeft echter geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Noord-Irak omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, diende te verlaten, dan wel er omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, actueel niet kan terugkeren. Uit uw verklaringen blijkt nergens dat u in Noord-Irak problemen kende. Uw vader huurde er een huis en uw broer richtte er een eigen zaak op in de bouwsector waar u ook af en toe kon

meehelpen. Voor het overige deed u de voorbije jaren niets in Noord-Irak. U besloot er uiteindelijk te vertrekken omwille van de moeilijke economische situatie (zie CGVS p. 25 ev). Dit betreft echter een probleem van louter socio-economische aard en ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Blijkt niet dat u, ondanks uw verklaringen dat jullie het financieel niet makkelijk hadden, in de ruim 3 jaar dat u er verbleef stappen heeft ondernomen om te proberen jullie situatie ginds te verbeteren door vb werk te zoeken. Behalve dat u af en toe uw broer hielp, bleef u voor de rest thuis of u ging af en toe voetballen (zie CGVS p. 25). U besloot uiteindelijk - na 3,5 jaar - naar het buitenland te vertrekken. U hoorde van anderen die vertrokken en u wilde dit ook graag. U gevraagd of u niet naar een andere plaats in Noord-Irak kon, i.c. een van de grote(re) steden, haalde u aan dit niet te hebben geprobeerd. U wilde gewoon naar deze kant komen, zo verklaarde u (zie CGVS p. 26). Uw dichte familie verblijft tot op heden in Noord-Irak (zie CGVS p. 7 ev). Gezien voorgaande kan in casu niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 §2 b) van de Vreemdelingenwet in Noord-Irak.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Centraal-Irak en uw vermoedelijke herkomst, minstens uw recente herkomst uit Dohuk, Noord-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olie-inkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het

bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker citeert artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en betoogt dat deze bepaling voorschrijft dat rekening dient te worden gehouden met zijn specifieke profiel, hetgeen volgens hem niet correct werd gedaan. De vastgestelde tegenstrijdigheden zijn naar het oordeel van verzoeker niet van aard om de geloofwaardigheid van zijn relaas te kunnen aantasten. Uit de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) leidt verzoeker af dat bepaalde tegenstrijdigheden geen aanleiding mogen zijn om de bestaande vrees niet te onderzoeken. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal de noties 'vluchteling' en 'subsidiaire bescherming' miskent door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden.

Betreffende de overwegingen uit de beslissing dat verzoeker niet heeft kunnen overtuigen dat hij werkelijk uit het dorp Hame in het district Sinjar van de provincie Ninewa afkomstig is en dat hij daar niet zou hebben gewoond tot aan de inval van Daesh, gaat verzoeker nader in op zijn paspoort en zijn facebook-profiel en de door hem afgelegde verklaringen.

Verzoeker wijst er in zijn middel op dat hij slechts recent in België is aangekomen en enkel Badini spreekt waardoor het moeilijk is om met hem te communiceren en hij niet goed geïnformeerd werd aangaande de elementen die hij diende neer te leggen om zijn verhaal te bewijzen. Hij legde een identiteitskaart neer en een foto van zijn paspoort en stelt pas dat hij naderhand de hulp van zijn broer heeft ingeroepen om met behulp van DHL zijn paspoort te bekomen. Verzoeker stelt nu in afwachting te zijn van het verkrijgen van zijn paspoort via de post. Het feit dat hij zijn paspoort niet ten tijde van het gehoor kon neerleggen, is volgens verzoeker niet het gevolg van onwil, maar van zijn kwetsbare situatie.

Naar aanleiding van de geboorteplaats die in zijn paspoort is vermeld, herhaalt verzoeker dat Koerden, naar aanleiding van de gebeurtenissen in Mosul, hun paspoort in Dohuk dienden aan te vragen. Verzoeker wijst erop dat de ambtenaren de voorwaarde stelden dat de geboorteplaats zou worden gewijzigd naar Dohuk. Zijn juiste geboorteplaats, zo oppert verzoeker, is op zijn identiteitskaart aangegeven. Het gegeven dat documenten eenvoudig tegen betaling te verkrijgen zijn, betekent volgens verzoeker niet dat de verwerende partij deze documenten niet kan laten bekrachtigen.

Wat zijn facebook-profiel betreft worden in de beslissing verschillende elementen opgesomd die zouden bevestigen dat verzoeker uit Zakho afkomstig is en niet uit Hame in de provincie Ninewa. Hierbij merkt verzoeker op dat facebook een geweldige tool is die je ook in staat stelt los te komen van de realiteit en dat het mogelijk is om van alles te laten geloven. De facebook-pagina van verzoeker is 'show' en vertoont een geretoucheerd beeld. De persoonlijke informatie op de pagina, zo poneert verzoeker, is onjuist omdat uit de pagina blijkt dat hij uit Zakho zou komen en aan de universiteit van Zakho zou werken, terwijl hij in werkelijkheid in België verblijft. Ingevolge de vaststelling, dat de meeste van verzoekers vrienden uit Zakho komen, stelt verzoeker dat de meerderheid van zijn dorpsgenoten met de komst van Daesh uit het dorp zijn gevlucht waardoor het normaal is dat hij weinig vrienden heeft die in centraal-Irak wonen. Betreffende het gegeven dat verzoeker meer dan 800 'vrienden' uit Zakho heeft, stelt hij dat het geen echte vrienden zijn, maar mensen die hem hebben toegevoegd omwille van zijn profielnaam die door zijn buur werd gekozen. Verzoeker concludeert dat de overwegingen van de commissaris-generaal pure speculatie zijn.

Wat de overwegingen uit de bestreden beslissing betreft, dat verzoeker vage verklaringen heeft afgelegd over zijn stam, zijn regio van herkomst, de aanwezigheid van Daesh en zijn vluchtrelaas, oppert verzoeker dat uit het oog wordt verloren dat hij een gereserveerd persoon met weinig opleiding is. Verzoeker stipt aan dat hij slechts tot het zesde leerjaar naar school ging, later werkte als herder en na zijn vlucht uit Hame af en toe zijn broer hielp in het gebouw, niet veel vrienden heeft en erg introvert is.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij er niet van op de hoogte was dat er van hem meer informatie en details werden verwacht.

Tenslotte brengt verzoeker in herinnering dat de aanwezigheid van Daesh en de vlucht van verzoeker uit zijn dorp zeer traumatische ervaringen zijn. In dit verband verwijst verzoeker naar een rapport van het 'CBAR' van 2014 over traumatische ervaringen.

2.2. Nieuwe elementen

Er werden door de partijen geen nieuwe elementen aangebracht.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt vooraf gewezen op het feit dat in het kader van de procedure geen bijzondere procedurele noden werden vastgesteld.

De commissaris-generaal stelt in de eerste plaats vast dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde afkomst van verzoeker uit het dorp Hame in het district Sinjar in de provincie Ninewa, hetgeen een cruciaal element vormt omdat de werkelijke streek van feitelijke herkomst deze is in functie waarvan de vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade dient te worden beoordeeld. In de bestreden beslissing worden een aantal redenen opgesomd waarom niet wordt geloofd dat verzoeker werkelijk in Hame zou hebben gewoond tot de inval van Daesh.

In de eerste plaats wordt door de commissaris-generaal gewezen op de bizarre verklaringen van verzoeker die zijn paspoort vanuit Turkije naar zijn ouders hebben teruggestuurd om het niet te verliezen en dat zijn ouders niet bij machte zouden zijn het, bijvoorbeeld met behulp van DHL-medewerkers, opnieuw aan hem over te maken. De commissaris-generaal vermoedt dat het pure onwil is van verzoeker om het paspoort neer te leggen en zo de erin vervatte relevante informatie verborgen te houden.

Ten tweede wijst de commissaris-generaal erop dat op de foto van de eerste pagina van verzoekers paspoort staat dat zijn geboorteplaats Dohuk is, en niet Sinjar. Het standpunt van verzoeker dat de ambtenaar een fout zou hebben gemaakt wordt weinig aannemelijk geacht.

Hoewel op de identiteitskaart van verzoeker 'Hame, Sinjar' als geboorteplaats is vermeld, biedt dit geen logische verklaring voor de vermelding op het paspoort, zo gaat de commissaris-generaal verder. Hierbij wordt gewezen op de informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat documenten in Irak op eenvoudige wijze tegen betaling kunnen worden verkregen.

Tevens merkt de commissaris-generaal op dat verzoekers facebook-profiel uitwijst dat hij wellicht steeds in Dohuk verbleven heeft omwille van zijn profielnaam, omwille van de vermelding van Zakho als geboorteplaats en omwille van zijn facebook-vrienden die nagenoeg allemaal uit Zakho afkomstig blijken te zijn. Hoewel verzoeker beweert dat zijn buurman dit profiel zou hebben aangemaakt, blijft het opmerkelijk dat verzoeker geen enkele facebook-vriend uit centraal-Irak zou hebben. Uit de facebook-foto's waarop verzoeker in maatpak is afgebeeld, blijkt overigens niet dat hij herder was zoals hij beweert, zo oppert de commissaris-generaal nog.

In de beslissing wordt ook aangehaald dat verzoeker vage verklaringen heeft afgelegd over zijn regio van herkomst en zijn vluchtrelaas. Zo wijst de commissaris-generaal op de beperkte kennis van verzoeker van zijn stam- en dorpsgenoten op de frappante vaagheid van zijn verklaringen over de aanwezigheid van Daesh in zijn dorp. Zo bleek verzoeker niet te weten welke gebieden Daesh had veroverd buiten Mosul, kon hij het dorp Kocho niet situeren en legde hij oppervlakkige verklaringen af over de inval van Daesh in de stad Sinjar. In de beslissing wordt erop gewezen dat verzoeker de sfeer in zijn dorp op de dacht van zijn vlucht niet kan beschrijven en geen doorleefde verklaringen kan afleggen over het leven op de berg nabij Sinjar, noch over zijn verblijf in Syrië.

Omwille van de ongeloofwaardigheid van de afkomst van verzoeker uit het district Sinjar in centraal-Irak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan zijn asieltrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is, zo stelt de commissaris-generaal, en maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet. Voorts wordt in de beslissing vermeld dat verzoeker minstens 3,5 jaar in noord-Irak heeft verbleven en dat zijn dichte familie daar tot op heden verblijft. De commissaris-generaal stelt vast dat er in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging bestaat en geen risico op het lijden van ernstige schade in noord-Irak.

Specifiek betreffende de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing gesteld dat er in de Koerdische Autonome Regio (hierna: de KAR) geen sprake is van een hoge mate van willekeurig geweld en dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden heeft aangetoond waaruit een verhoogd risico zou blijken om slachtoffer te worden van het aanwezige willekeurige geweld.

2.5.2. Verzoeker voert in zijn middel onder andere de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. In artikel 48/3, §1, van de vreemdelingenwet wordt bepaald dat *“(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn

ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. X).

2.5.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker aangaf bij een terugkeer naar Irak vreest gedood te worden door Daesh of door de al-Hashd al Shaabi (AD, stuk 16, Vragenlijst CGVS, vraag 4). Hij verklaarde dat hij zijn dorp Hame in de loop van 2014 diende te ontvluchten en gedurende korte tijd onderdook in de bergen bij Sinjar, waarna hij onderdook in het dorp Khra Babik in Dohuk waar het overleven niet evident was omwille van het gebrek aan werkgelegenheid (*Ibid.*, vraag 5).

2.5.4. In zijn middel beweert verzoeker vooreerst dat hij recent in België is aangekomen en enkel Badini spreekt, waardoor het moeilijk zou zijn om met hem te communiceren waardoor hij niet goed geïnformeerd werd over de elementen die hij diende neer te leggen.

De Raad merkt op dat verzoeker niet aantoont op grond waarvan hij poneert dat het moeilijk zou zijn om met hem te communiceren omdat hij enkel Badini zou spreken. Zowel ter gelegenheid van het opmaken van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken, als ten tijde van het interview op het Commissariaat-generaal werd gebruik gemaakt van een tolk Badini zonder dat er communicatieproblemen rezen. Verzoeker gaf zelfs bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal te kennen de tolk goed te begrijpen (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 23 april 2018, p. 2). Terloops stipt de Raad aan dat het gegeven dat verzoeker enkel Badini spreekt enigszins bevreemdend overkomt aangezien hij afkomstig beweert te zijn uit centraal-Irak waardoor kan worden verwacht dat hij ook minstens enigermate vertrouwd is met de Arabische taal. Tijdens het interview ontkende verzoeker resoluut ooit Arabisch te hebben gesproken en stelde hij dat hij zich ook in zijn contacten met de overheid van het Koerdisch bediende, hetgeen de wenkbrauwen doet fronsen (*Ibid.*, p. 11).

2.5.5. Verzoeker verklaarde geboren te zijn in het dorp Hame in de provincie Ninewa in centraal-Irak en aldaar te hebben gewoond tot augustus 2014 waarna hij verhuisd zou zijn naar het dorp Khra Babik in de provincie Dohuk in de KAR (AD, stuk 16, Verklaring DVZ, 21 maart 2018, persoonsgegevens).

Ter staving van zijn persoonsgegevens legde hij een (originele) identiteitskaart voor die in Sinjar in de provincie Ninewa zou zijn afgeleverd (AD, stuk 14, Documenten). De Raad stelt vast dat de stempels op deze identiteitskaart door middel van een inkjet-printer lijken te zijn afgedrukt. Uit de landeninformatie, die eveneens aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er zeer veel valse Iraakse identiteitskaarten circuleren die tegen een relatief lage prijs te koop zijn (AD, stuk 15, Landeninformatie, 'COI FOCUS Irak Corruptie en documentfraude', 8 maart 2016, p. 5-6).

Daarnaast had verzoeker een kopie van de identiteitsgegevens uit een Iraaks paspoort (AD, stuk 14, Documenten) neergelegd. Uit de identiteitsgegevens die in dit paspoort zijn opgenomen, blijkt dat het op 22 juli 2012 werd afgeleverd in "Dahouk" en dat Dohuk (in Arabisch schrift) als geboorteplaats van verzoeker wordt vermeld. Ook paspoorten zouden blijken de beschikbare landeninformatie vatbaar zijn voor vervalsing, maar de kostprijs ligt beduidend hoger (AD, stuk 15, Landeninformatie, 'COI FOCUS Irak Corruptie en documentfraude', 8 maart 2016, p. 5-6). Bijgevolg is het niet onredelijk om de authenticiteit van de informatie die in het paspoort is opgenomen hoger in te schatten dan deze die op de identiteitskaart vermeld is, te meer omdat verzoekers herkomst uit Ninewa niet wordt ondersteund door geloofwaardige verklaringen, terwijl er wel een reeks aanwijzingen bestaan dat hij in werkelijkheid uit de provincie Dohuk afkomstig is.

Verzoeker stelt in zijn middel in afwachting te zijn van zijn paspoort dat hij via zijn ouders en zijn broer uit Irak wil laten overkomen. Ter terechtzitting legt verzoeker evenwel nog steeds zijn paspoort niet voor, hetgeen wel degelijk blijkt geeft van onwil om de vereiste medewerking te verlenen bij het vaststellen van zijn daadwerkelijke regio van herkomst.

2.5.6. De blote bewering van verzoeker dat Koerden uit centraal-Irak ingevolge de gebeurtenissen in Mosul hun paspoort in Dohuk dienden aan te vragen, wordt niet met objectieve informatie ondersteund. Bovendien gaat de afgiftedatum van verzoekers paspoort de val van Mosul vooraf, zodat dit geen verklaring kan vormen voor het feit dat zijn paspoort niet in centraal-Irak zou zijn afgeleverd.

2.5.7. Verzoeker brengt in zijn middel niets in tegen de vaststelling dat zijn verklaringen over het dorp Hame, waarvan hij beweert afkomstig te zijn, bijzonder vaag zijn. Zo legt verzoeker onder andere weinig doorleefde verklaringen af over de periode dat hij in zijn dorp school liep (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 23 april 2018, p. 10), en geeft hij een uiterst stereotiepe beschrijving van zijn dorp

(*Ibid.*, p. 16). Hij blijkt ook slechts zeer beperkte noties te hebben van de steden in centraal-Irak (*Ibid.*, p. 15), terwijl hij vlot steden in Iraaks Koerdistan blijkt te kunnen opsommen. Het relaas van verzoeker over de inval van Daesh in zijn dorp komt weinig realistisch over en ook van zijn beschrijving van de periode dat hij met zijn gezin in de bergen gevlucht zou zijn, gaat weinig gevoel uit (*Ibid.*, p. 21-24). Verzoeker kan zijn gereserveerdheid en zijn beperkte scholing niet aanvoeren ter rechtvaardiging van zijn uiterst vage verklaringen. Zelfs van personen met een geringe opleiding mag immers verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun asielaanvraag, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven (RvS 27 april 2000, nr. X). Verzoeker kan niet dienstig voorhouden dat hij onwetend was dat er van hem meer informatie en details werden verwacht, aangezien tijdens het gehoor uitdrukkelijk werd gevraagd om zoveel mogelijk details te geven, zelfs “*details die er voor u niet toe lijken toe (sic) te doen*” (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 23 april 2018, p. 13). Waar verzoeker in zijn middel een rapport aanhaalt van het ‘BCHV’ van 2014 aanhaalt betreffende de problemen met de geheugenfunctie na een traumatische ervaring, merkt de Raad op dat verzoeker dit niet op zijn persoonlijke situatie betreft. Verzoeker voegt geen enkel (para-)medisch getuigschrift aan dat dit trauma zou bevestigen. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat zijn geheugen omwille van een traumatische ervaring zou zijn aangetast.

2.5.8. Verzoeker betoogt in zijn middel dat het profiel op zijn facebook-pagina (AD, stuk 15, Landeninformatie, *printscreens* facebook-profiel) louter “*show*” zou zijn, zonder te ontkennen dat de facebook-pagina zijn persoon betreft. De Raad acht het eventueel aannemelijk dat iemand *online* een ‘betere’ versie van zichzelf tentoonspreidt, door onder andere in maatpak te poseren op een foto, maar het blijft onduidelijk welk voordeel verzoeker zou hebben om op facebook zijn herkomst te dissimuleren. Indien verzoeker werkelijk uit centraal-Irak afkomstig zou zijn, is het weinig aannemelijk dat hij “*Z.*” als naam zou aannemen, hetgeen een duidelijke verwijzing naar de stad Zakho in de KAR bevat. Daarnaast vermeldt het profiel dat verzoeker afkomstig is uit Zakho en aan de universiteit van Zakho tewerkgesteld is en dat zijn vrienden allen uit Zakho afkomstig zijn. De talrijke verwijzingen naar de KAR kunnen bezwaarlijk als pure speculatie worden afgedaan. Verzoeker bevestigde trouwens dat hij gedurende ongeveer drie jaar in Khra Babke nabij Zakho verbleef tot zijn familie voldoende geld had verzameld om naar het buitenland te gaan, maar dat hij aldaar eigenlijk niets heeft meegemaakt (AD, stuk 7, notities van het persoonlijk onderhoud, 23 april 2018, p. 24-26; 32).

2.5.9. Op basis van het geheel van zijn vaststellingen kon de commissaris-generaal rechtsgeldig vermoeden dat verzoeker effectief uit de KAR afkomstig is, waardoor zijn vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade in functie van de KAR dient te worden beoordeeld.

2.5.10. Aangezien verzoeker zijn asielaanvraag koppelt aan de inval van Daesh in zijn dorp in de provincie Ninewa in centraal-Irak in augustus 2014, terwijl hij geenszins aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk uit centraal-Irak afkomstig is, kan geen geloof worden gehecht aan zijn relaas waardoor hij niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling en zich evenmin kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

2.5.11. In zijn verzoekschrift brengt verzoeker niets in tegen de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in de KAR in het licht van het reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Op grond van de beschikbare landeninformatie (AD, stuk 15, Landeninformatie, “*COI Focus Irak De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio*”, 14 maart 2018; “*COI Focus Irak De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio via de lucht*”, 13 april 2018) concludeerde de commissaris-generaal dat er actueel voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker heeft geen “*persoonlijke omstandigheden*” aangevoerd die aanleiding zouden geven tot een verhoogd risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet omwille van het in de KAR aanwezige (beperkte) willekeurige geweld.

Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, noch van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en/of 48/6 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN